

200702575/2.

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

, wonend te
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/1330 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 23 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

het college van burgemeester en wethouders van Delfzijl.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 november 2003 heeft het college van burgemeester en wethouders van Delfzijl (hierna: het college) de aan appellant krachtens de Regeling opvang asielzoekers (hierna: de ROA) toegekende verstrekkingen beëindigd.

Bij besluit van 28 september 2005 heeft het college het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2007, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 9 mei 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 18 mei 2007 heeft het college van antwoord gediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel III van het besluit van 27 maart 2001 van de Staatssecretaris van Justitie strekkende tot wijziging van de ROA (hierna ook: het wijzigingsbesluit) eindigen de verstrekkingen van de asielzoeker, op wiens asielaanvraag voor de datum van inwerkingtreding van deze regeling in eerste aanleg of in bezwaar in negatieve zin is beslist, ten aanzien van wie een last tot uitzetting is gegeven en aan wie door de korpschef is medegedeeld dat hij de verstrekkingen moet verlaten, in afwijking van artikel 15, derde lid, aanhef en onder c, van de ROA, op de dag waarop hij Nederland ingevolge de mededeling van de korpschef dient te verlaten.

2.2. Het ten tijde van het besluit van 28 september 2005 door het college bij de toepassing van die bepaling gevoerde beleid, neergelegd in de Herziene werkwijze Stappenplan III (hierna: het stappenplan), strekt ertoe dat verstrekkingen aan documentloze asielzoekers die Nederland dienen te verlaten niettemin niet worden beëindigd, doch slechts indien en zolang zij meewerken aan het verkrijgen van een vervangend reisdocument. Kernpunt van dit beleid is dat van medewerking die tot voortzetting van de verstrekkingen, hoewel daarop geen aanspraak bestaat, aanleiding geeft uitsluitend sprake is, indien en zolang de vreemdeling alles doet wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om terugkeer naar het land van herkomst te bewerkstelligen.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 augustus 2005, in zaak no. 200410064/1; AB 2005, 353) wordt het zogeheten terugkeergesprek met de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) gevoerd om te beoordelen of sprake is geweest van

zodanige inspanningen, dat voortzetting van de verstrekkingen gerechtvaardigd is. *Indien de vreemdeling niet kan aantonen dat hij alle activiteiten heeft verricht ten behoeve van terugkeer of vertrek naar het land van herkomst die redelijkerwijs van hem kunnen worden verlangd, wordt daarvan mededeling gedaan aan het college met het verzoek de verstrekkingen aan de desbetreffende vreemdeling te beëindigen.*

Het college mag in beginsel afgaan op de mededeling van de IND. Dit is slechts anders, indien er voor het college op grond van de door de vreemdeling overgelegde gegevens of anderszins gebleken feiten en omstandigheden concrete aanleiding voor twijfel is aan de juistheid van de mededeling. Het terugkeergesprek vormt aldus het peilmoment voor de beoordeling, of de vreemdeling heeft voldaan aan zijn inspanningsverplichting. Indien op dat tijdstip blijkt, dat ten tijde van dat gesprek onvoldoende inspanningen zijn verricht, kan dat gebrek niet door inspanningen nadien worden hersteld.

Dit laat onverlet dat de desbetreffende vreemdeling de mogelijkheid heeft beletselen tegen de beëindiging van de verstrekkingen naar voren te brengen, dan wel gegevens over te leggen, waaruit blijkt dat de IND niet in redelijkheid tot zijn standpunt heeft kunnen komen, waarmee het college bij het nemen van zijn besluit rekening dient te houden.

2.3. Het college heeft aan het besluit van 28 september 2005 ten grondslag gelegd dat appellant is aangezegd Nederland te verlaten en dat hij geen, althans onvoldoende medewerking heeft verleend aan zijn terugkeer naar China.

2.4. Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen, dat hij onvoldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Door te overwegen dat appellant niet door middel van documenten kan aantonen dat hij na de afwijzing van zijn aanvraag om een vervangend reisdocument in 1995 nog contact met de Chinese ambassade in Nederland heeft gehad, heeft de rechtbank volgens appellant miskend dat hij meermalen naar de ambassade is geweest om reisdocumenten aan te vragen, hij van alle bezoeken treinkaartjes had bewaard, maar deze heeft weggegooid omdat hem tijdens het terugkeergesprek is verteld dat alleen waarde wordt gehecht aan officiële documenten, en hij door de Chinese ambassade niet in het bezit is gesteld van een verklaring waaruit blijkt dat hij de ambassade heeft verzocht om reisdocumenten. Voorts heeft de rechtbank, door te overwegen dat hij voor het terugkeergesprek van 19 maart 2003 niet heeft geprobeerd nadere informatie te krijgen door contact te zoeken met personen in China, volgens appellant miskend dat dit niet mogelijk is omdat hij niet kan lezen en schrijven, hij sinds 1993 geen contact meer heeft met familie en vrienden in China en hij niet meer op de hoogte is van hun adresgegevens. Volgens appellant heeft de rechtbank ook miskend dat hij met voormelde aanvraag in 1995 aan zijn inspanningsverplichting heeft voldaan, omdat de Chinese ambassade alleen reisdocumenten aan documentloze Chinese vreemdelingen verstrekt wanneer wordt bemiddeld door de IND en is de rechtbank er ten onrechte aan voorbij gegaan dat hij niet kan voldoen aan de door de Chinese autoriteiten gestelde voorwaarden voor het verstrekken van een

reisdocument, dat zijn identiteit kan worden vastgesteld aan de hand van registergegevens in China, hij de autoriteiten informatie verstrekt over zijn illegale vertrek uit China en familieleden voor zijn terugkeer betalen.

2.4.1. Uit het verslag van het terugkeergesprek met de IND op 19 maart 2003 blijkt niet dat appellant zich bereid heeft getoond treinkaartjes over te leggen als bewijs dat hij de Chinese ambassade meermalen heeft bezocht. Bovendien kunnen treinkaartjes op zichzelf niet als bewijs van bezoeken aan de Chinese ambassade dienen. Aangezien appellant ook overigens de gestelde bezoeken aan de Chinese ambassade niet met officiële documenten heeft gestaafd, heeft hij niet aangetoond dat hij, voorafgaand aan het terugkeergesprek, daadwerkelijk bij deze ambassade is geweest. Voorts kan het betoog van appellant, dat het voor hem wegens zijn analfabetisme onmogelijk was om contact op te nemen met personen in China teneinde zijn terugkeer te bewerkstelligen, niet slagen. Het had op zijn weg gelegen daarbij de hulp van derden in te roepen. De stelling van appellant dat de Chinese ambassade alleen een vervangend reisdocument aan hem zou verstrekken indien de IND daarbij bemiddelt, is door hem niet onderbouwd. Ook indien deze stelling juist zou zijn, ontslaat hem dit niet van de verplichting zich in te spannen om zijn terugkeer te bewerkstelligen. Het betoog van appellant dat van hem geen - althans, in mindere mate - medewerking kan worden verlangd, omdat hij niet voldoet aan voorwaarden voor de verlening van een vervangend reisdocument door de Chinese autoriteiten, faalt eveneens. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 7 april 2003 in zaak no. 200404297/1; JV 2003/220) staat niet ter toetsing, of terugkeer feitelijk onmogelijk is, maar moet het oordeel van de daartoe geroepen instanties over de inspanningen die de betrokken vreemdeling zich heeft getroost om zijn terugkeer te bewerkstelligen, worden getoetst. Gelet op het vorenstaande bestaat geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat appellant onvoldoende medewerking aan zijn terugkeer heeft verleend. Het betoog faalt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

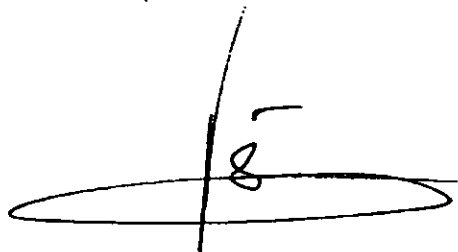
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

32-491.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

De heer
Schuitenzand 120
9931 AJ Delfzijl

Centraal Bureau

datum 28 september 2005
ons kenmerk PIOV/JZ/RKD/05pu.00334
onderwerp Beëindiging ROA-verstrekingen in bezwaar
lichtingen bij
kiesnummer
fax
bijlage(n) 1
uw brief Bezwaarschrift d.d. 12 december 2003

Sir Winston Churchilllaan 366^a
2285 SJ Rijswijk
postbus 3002
2280 ME Rijswijk
telefoon 070 372 70 00

Aan: de heer:
geboren op:
nationaliteit: Chinese
IND-nummer: 9310.14.0233

Geachte heer

Op 12 december 2003 is bezwaar aangetekend tegen het besluit van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) van 3 november 2003 (uitgereikt in persoon op 20 november 2003), namens de gemeente Delfzijl, inhoudende de beëindiging van de verstrekingen aan u in het kader van de Regeling Opvang Asielzoekers (ROA).

Door politieke ontwikkelingen, te weten de perikelen met betrekking tot de zogeheten Nawijn-brieven (14-1 brieven), de Eenmalige Regeling (Stort. 3 oktober 2003, nr. 191, p. 11) en de implementatie van het terugkeerbeleid ingevolge de Terugkeernota (Kamerstukken 2003-2004, 29 344, nr.1) van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), het zogeheten Project Terugkeer, is de procedure tot beëindiging van de ROA-verstrekingen tijdelijk opgeschort geweest..

Gezien het feit dat u een asielaanvraag vóór 1 april 2001 (onder de oude Vreemdelingenwet) heeft ingediend, valt u onder de doelgroep van Project Terugkeer. In dit kader heeft het COA op 2 augustus 2005 het bericht ontvangen dat u in Project Terugkeer bent opgenomen.

Correspondentie uitsluitend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

Bij brief van 2 augustus 2005 bent u door het COA in de gelegenheid gesteld uw bezwaarschrift nader mondeling toe te lichten in een hoorzitting. U heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en in het kader van de behandeling van het bezwaarschrift heeft op 13 september 2005 een telefonische hoorzitting plaatsgevonden. Het gespreksverslag daarvan treft u aan als bijlage 1. Hieronder volgt het juridisch kader van het aangevochten besluit, de schriftelijke behandeling van de bezwaargronden en het besluit op bezwaar.

Juridisch kader

Aan u zijn ingevolge de Regeling Opvang Asielzoekers (hierna: ROA) verstrekkingen verleend in de gemeente Delfzijl. In het bestuurlijk overleg van 5 april 2001 tussen het Kabinet, het Interprovinciaal Overleg, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het COA is afgesproken dat het COA de verantwoordelijkheid voor de opvang en zorg voor ROA-asielzoekers van gemeenten kan overnemen. De gemeente Delfzijl heeft de zorg voor uw opvang middels overeenkomst overgedragen aan het COA. Hierbij is tevens afgesproken dat de met de zorg en opvang samenhangende bestuursrechtelijke bevoegdheden door de gemeente in mandaat aan het COA worden overgedragen. Bij de diverse overeenkomsten die de gemeente heeft afgesloten, ten behoeve van de uitvoering van de zorg en opvang van ROA-asielzoekers, wordt het COA, in plaats van de gemeente, partij. Dit betekent, dat het COA de bevoegdheid heeft om, in mandaat van de gemeente, beslissingen te nemen ten aanzien van de beëindiging van de opvang van ROA-asielzoekers die niet langer recht hebben op verstrekkingen in het kader van de ROA.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft het COA medegedeeld dat u in het kader van de asielprocedure, op grond waarvan u recht heeft op ROA-verstrekkingen, rechtmatig verwijderbaar bent geworden. Hierdoor is artikel III van het Besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 27 maart 2001 tot wijziging van de ROA (Stcrt. 29 maart 2001 nr. 63, p. 16) op u van toepassing.

Echter, volgens de 'Herziene werkwijze Stappenplan III' (Stcrt. 8 juli 2002, nr. 127, p. 7, hierna het Stappenplan) en de daarin opgenomen aanbevelingen van de commissie Van Dijk geldt als beleid dat:

"de verstrekkingen niet eindigen, indien door de IND is vastgesteld - en door de gemeente marginaal is getoetst - dat de asielzoeker voldoet aan zijn inspanningsplicht. Deze verplichting houdt in dat hij kan aantonen dat hij alles heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om mee te werken aan zijn terugkeer naar het land van herkomst."

Op 28 maart 2003 ontving het COA van de IND de mededeling dat:

- vóór de inwerkingtreding van de wijziging van de Regeling opvang asielzoekers van 27 maart 2001 op uw asielaanvraag in bezwaar in negatieve zin is beslist;
- een last tot uitzetting is afgegeven;
- door de korpschef is meegedeeld dat u Nederland moet verlaten, en
- u niet kunt aantonen dat u voldoende heeft meegewerkt aan uw terugkeer.

Na marginale toetsing is gebleken dat afgegaan kon worden op de mededeling van de IND, dat u niet heeft meegewerkt aan uw terugkeer. Voorts was niet gebleken dat er omstandigheden waren op grond waarvan voortzetting van de verstrekkingen geboden was, waarna deze formeel zijn stopgezet. Dit is u kenbaar gemaakt bij besluit van 3 november 2003.

Beoordeling van de gronden van het bezwaar

Bij bericht van 23 augustus 2005 heeft uw gemachtigde, mr N.B. Swart van Rechtshulp Noord, Bureau Groningen, aangegeven dat de gronden van bezwaar bij schrijven van 20 januari 2004 kenbaar zijn gemaakt. De gronden van bezwaar zijn mondeling toegelicht in de telefonische hoorzitting van 13 september 2005. Ter aanvulling daarop is bij schrijven van 14 september 2005 en 19 september 2005 door uw gemachtigde nog aanvullende documentatie overgelegd.

U stelt meerdere keren naar de Chinese ambassade te zijn geweest om reisdocumenten aan te vragen. Van deze bezoeken heeft u de treinkaartjes bewaard. Op 21 november 2003 heeft de Chinese ambassade een bewijs van bezoek afgegeven. Op de ambassade is u medegedeeld dat u moet bewijzen dat u een Chinese onderdaan bent. U stelt niet in het bezit te zijn van identiteitsdocumenten waardoor het onmogelijk is om in het bezit te worden gesteld van een reisdocument. Tevens geeft u aan dat u niet kunt lezen en schrijven en dat zodoende geen contact met o.a. familieleden gezocht kon worden. Bovendien zijn de Chinese autoriteiten inmiddels tot vernietiging van de relevante registergegevens overgegaan. In dit verband wijst u op een algemeen ambtsbericht van China van maart 2003. Voorts stelt u dat u wel degelijk contact heeft opgenomen met het IOM. Dit in tegenstelling tot wat er in het terugkeergespreksverslag staat. In dit verband wijst u op de verklaring van het IOM van 21 juni 2000.

Van meewerken in de zin van het Stappenplan is eerst dan sprake indien u alles, wat redelijkerwijs van u verlangd mag worden, in het werk stelt teneinde terugkeer naar uw land van herkomst mogelijk te maken. Het peilmoment voor de constatering van de IND dat u al dan niet voldoende heeft meegewerkt aan terugkeer is het terugkeergesprek van 19 maart 2003. Al uw inspanningen die u aldus daarna heeft ondernomen kunnen (in beginsel) niet meer meegewogen worden in de conclusie van de IND. Slechts indien er concrete aanleiding tot twijfel aanwezig is dient het COA een nader onderzoek in te stellen. Gezien de omstandigheid dat u geen inhoudelijke documenten heeft overgelegd die uw inspanningen van voor het peilmoment aantonen, is er voor het COA hiervan geen sprake. Dat u – naar u stelt – niet kunt lezen en schrijven en dat de Chinese autoriteiten wellicht zijn overgegaan tot vernietiging van bepaalde registergegevens ontheft u niet van uw inspanningsverplichting om mee te werken aan terugkeer. De vraagstellingen in het terugkeergesprek getuigen voorts van meerdere mogelijk te ondernemen activiteiten. Gezien uw verklaringen in het terugkeergesprek heeft u niet alles gedaan wat in redelijkheid van u verlangd kan worden. De verklaring van het IOM d.d. 21 juni 2000 leidt bij het COA niet tot twijfel aan de conclusie van de IND.

Voorts wordt gesteld dat nu betrokkene in fase 0 van Project Terugkeer is geplaatst de vaststelling van het COA dat betrokkene geen medewerking verleend aan terugkeer prematuur is. Pas na het doorlopen van fase 1 en 2 kan worden vastgesteld of betrokkene medewerking verleend. In het beroepsschrift wordt tevens gesteld dat de vaststelling van het niet-meewerken van recentere datum dient te zijn.

Vooropgesteld dient het te volgende te worden opgemerkt. Het COA heeft geen invloed op de omstandigheid dat u onder de doelgroep van Project Terugkeer valt, noch op het moment van instroming in het project. Ten aanzien van de asielzoekers die vóór 1 april 2001 (onder de oude vreemdelingenwet) een asielaanvraag hebben ingediend is een faciliteringsmogelijkheid voor terugkeer naar het land van herkomst in het leven geroepen. Deze faciliteringsmogelijkheid staat echter los van het toepasselijk beëindigingsregime (het juridisch kader) in onderhavige procedure. Bovendien is de IND de aangewezen instantie om te concluderen of er al dan niet voldoende is meegewerkt aan terugkeer. Gelet op de omstandigheid dat het terugkeergesprek nog immer volgens vaste jurisprudentie het peilmoment van de conclusie van de IND van het niet-meewerken vormt, kan deze bezwaarsgrond geen doel treffen.

Tenslotte stelt u, eerst ten tijde van de hoorzitting d.d. 13 september 2005, dat uw medische problemen in de weg staan aan de beëindiging van de ROA-verstrekingen. In dit verband wordt bij schrijven van 19 september 2005 een verklaring van uw huisarts d.d. 16 september 2005 overgelegd.

U brengt u medische situatie naar voren. U stelt overigens niet dat er sprake is van een acute medische noodsituatie. De enkele behoefte aan medische zorg of het ondergaan van een medische behandeling creëert op grond van de ROA echter geen recht op opvang. Indien u derhalve medische klachten heeft, betekent dat niet dat het COA de opvang om die redenen niet mag beëindigen. Slechts in het geval van een acute medische noodsituatie is het COA gehouden tot (buitenwettelijke) continuering van de ROA-verstrekingen, ondanks het gegeven dat niet voldaan is aan het meewerkcriterium in de zin van het Stappenplan. De bewijslast in deze ligt geheel bij u. Uit uw verklaringen en uit de door u overgelegde stukken valt echter niet op te maken dat er thans sprake is van een situatie als hiervoor bedoeld.

Het overige naar voren gebrachte in de hoorzitting op bezwaar (en de correspondentie tussen het COA en uw gemachtigde) heeft geen nadere weerlegging daar de relevantie voor de vraag naar het recht op (continuering van de) ROA-verstrekingen ontbreekt.

Beslissing

Ik verklaar uw bezwaar ongegrond en het bestreden besluit blijft op grond van het vorenstaande in stand.

U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht binnen het rechtsgebied van uw woonplaats.

Het indienen van een beroepschrift schorst de werking van de beslissing tot het beëindigen van de verstrekingen niet op. Evenmin staat het indienen van het beroepschrift in de weg aan het voortzetten van de ontruimingsprocedure.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Hoogachtend,

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Delfzijl,
namens deze,
Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,

mevrouw N.Y. Albayrak - Temur
algemeen directeur

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. PIOV/RKD
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

Cc. Rechtshulp Noord, Bureau Groningen, mw. mr. N.B. Swart

uitspraak

RECHTBANK GRONINGEN

Sector Bestuursrecht, enkelvoudige kamer

Zaaknummer: AWB 05/1330 BESLU

Uitspraak in het geschil tussen

wonende te eiser,
Gemachtigde: mr. N.B. Swart,

en

het college van burgemeester en wethouders van Delfzijl, verweerder,
vertegenwoordigd door het bestuur van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers.

1. Onderwerp van geschil

Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van 28 september 2005.

In dit (bestreden) besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen het besluit van 3 november 2003, inhoudende de beëindiging van de verstrekkingen aan eiser in het kader van de Regeling Opvang Asielzoekers (ROA), ongegrond verklaard.

2. Zitting

Het geschil is behandeld op de zitting van 1 februari 2007.

Eiser is bij zijn gemachtigde verschenen.

Verweerder heeft zich niet doen vertegenwoordigen.

3. Overwegingen

Feiten en standpunten van partijen

Op 19 maart 2003 heeft het zogenaamde terugkeergesprek in kader van het onderzoek in hoeverre eiser heeft meegewerkt aan het verkrijgen van (vervangende) reisdocumenten tussen eiser en de IND plaatsgevonden. De IND heeft uit het onderzoek geconcludeerd dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan het verkrijgen van de benodigde reisdocumenten om terug te keren naar land van herkomst.

De IND heeft verweerder op 20 maart 2003 meegedeeld dat eiser niet voldoende meewerkt aan terugkeer naar het land van herkomst.

Bij besluit van 3 november 2003 heeft verweerder aan eiser meegedeeld dat de ROA-verstrekkingen worden beëindigd. Niet is gebleken van omstandigheden die nopen tot voortzetting van de verstrekkingen.

Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt.

Zaaknummer: AWB 05/1330 BESLU

blad 2

Verweerder heeft in het bestreden besluit zijn overwegingen van het primaire besluit herhaald. Voorts heeft verweerder overwogen dat de inspanningen die eiser heeft verricht na het terugkeergesprek niet meer worden meegewogen bij de beoordeling of eiser er alles aan heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem kan worden verlangd om mee te werken aan zijn terugkeer naar het land van herkomst. Dat wat eiser heeft aangevoerd met betrekking tot het Project Terugkeer is in het kader van dit bezwaar niet van belang.

Eiser heeft in beroep aangevoerd dat de conclusie van verweerder dat hij geen inhoudelijke documenten heeft overgelegd, niet uit de feiten blijkt: hij heeft treinkaartjes en foto's van zijn bezoek aan de Chinese ambassade en een kopie van zijn inschrijving bij de IOM overgelegd. Hij bestrijdt dat uit de verklaringen die hij tijdens de hoorzitting heeft afgelegd niet de conclusie kan worden getrokken dat hij niet heeft gedaan wat redelijkerwijs verlangd wordt. In het kader van het Project Terugkeer is in juni 2005 een laissez- passer aangevraagd. De mededeling van het IND aan het COA van 20 maart 2003 is door implementatie van het terugkeerbeleid achterhaald. Het COA houdt geen rekening met het feit dat China mogelijk tot vernietiging van registergegevens van eiser is overgegaan. Volgens de website van de Chinese ambassade gaat de ambassade pas over tot het verstrekken van reisdocumenten na betaling door familieleden in China. Met betrekking tot de medische situatie is eiser van mening dat hij volgens de verklaring van de arts behandeld dient te worden. Zonder medische behandeling is er sprake van medische nood situatie.

Ten aanzien van het geschil

Met de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 per 1 april 2001 is ook de Wijziging Regeling opvang asielzoekers van 27 maart 2001, Stcrt. 2001/63, p.16 (hierna: Wijzigingsregeling ROA) in werking getreden.

Artikel III van deze Wijzigingsregeling luidt als volgt:

“Indien er ten aanzien van de asielzoeker:

- a. voor de datum van inwerkingtreding van deze regeling op diens asielaanvraag in eerste aanleg of bezwaar in negatieve zin is beslist;
- b. een last tot uitzetting is gegeven, en
- c. door de korpschef van de politieregio waar de vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft is meegedeeld dat hij de verstrekkings moet verlaten, eindigen de verstrekkings na de inwerkingtreding van deze regeling in afwijking van artikel 15, derde lid, onder c, op de dag waarop de asielzoeker Nederland ingevolge de mededeling van de Korpschef dient te verlaten.”

De rechtbank stelt vast dat op eiser de Herziene werkwijze Stappenplan III van toepassing is. De herziene werkwijze voor stappenplan III, gepubliceerd in de Staatscourant van 8 juli 2002 en in werking getreden op 10 juli 2002, ter vervanging van het herziene stappenplan beëindiging opvangvoorzieningen van ongedocumenteerde asielzoekers (stappenplan III van 8 januari 1999), is blijkens de tekst ervan opgesteld om uitgeprocedeerde vreemdelingen die Nederland dienen te verlaten, doch die aan de verplichting daartoe geen gevolg hebben gegeven, alsnog te stimuleren Nederland te verlaten en, door middel van een minder trage procedure alle van overheidswege verstrekte voorzieningen te kunnen beëindigen, indien geconstateerd wordt dat de vreemdeling geen medewerking verleent aan terugkeer of vertrek naar het land van herkomst of een ander land waar de toegang gewaarborgd is.

Zaaknummer: AWB 05/1330 BESLU

blad 3

Gelet op de Herzene werkwijze Stappenplan III van 8 juli 2002 is voor de beëindiging van de opvang van belang of eiser voldoende meewerkt aan zijn terugkeer naar het land van herkomst. Het peilmoment van deze beoordeling is het terugkeergesprek, dat met eiser heeft plaatsgevonden op 19 maart 2003.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Van meewerken is sprake wanneer een vreemdeling alles heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem verlangd kan worden teneinde zijn terugkeer naar het land van herkomst te bewerkstelligen. Vreemdelingen dienen zelf alles in het werk te stellen om de voor terugkeer benodigde documenten of vervangende reisdocumenten te verkrijgen (zie de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 24 februari 2004, nr. 200308006/1).

Uit het onderzoek van de IND ("Checklist terugkeeractiviteiten") blijkt immers dat eiser niet door middel van documenten kan aantonen dat hij na afwijzing van zijn aanvraag van een vervangend document in 1995 nog contact heeft gehad met de Chinese ambassade in Nederland heeft gehad. Voorts blijkt niet uit documenten dat hij voor het terugkeergesprek contact heeft opgenomen met personen/familie en/of vrienden in China om informatie ten behoeve van een vervangend reisdocument te verkrijgen.

Uit het onderzoek blijkt overigens dat het IND ten onrechte "n.v.t." heeft ingevuld op de vraag of eiser zich bij de IOM heeft aangemeld. Uit het dossier blijkt dat eiser zich op 21 juni 2000 bij de IOM heeft aangemeld en dat de IOM zijn aanvraag heeft afgewezen omdat zijn vertrek feitelijk niet kan worden gerealiseerd. Verweerder heeft het feit dat eiser zich bij de IOM heeft gemeld in beoordeling in bezwaar betrokken en aangegeven dat in deze omissie in het rapport van de IND geen reden gelegen is te twijfelen aan de juistheid van de overige bevindingen in dit rapport.

De rechtbank kan verweerder hierin volgen en overweegt daartoe dat eiser erkend heeft dat hij voor het terugkeergesprek niet heeft geprobeerd nadere informatie over zijn identiteit boven water te krijgen door contact te zoeken met personen/familie/vrienden in China.

Gelet hierop kan de conclusie dat eiser onvoldoende medewerking heeft verleend aan zijn terugkeer in rechte standhouden.

Op grond van de door eiser geschetste medische omstandigheden heeft verweerder geen acute medische omstandigheden behoeven aan te nemen. Zie de uitspraak van de ABRS van 4 november 2004 (LJN: AR 5858).

Wat eiser voorts nog heeft aangevoerd kan niet tot vernietiging van het bestreden besluit leiden. De rechtbank merkt daarbij op dat niet het feit dat eiser geen reisdocumenten heeft verkregen ten grondslag is gelegd aan het bestreden besluit, maar het feit dat hij voor 19 maart 2003 onvoldoende actie heeft ondernomen om deze documenten te verkrijgen; eiser heeft in onvoldoende mate vorm gegeven aan zijn inspanningsverplichting.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Het beroep van eiser moet daarom ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer: AWB 05/1330 BESLU

blad 4

4. Beslissing

De rechtbank,

RECHT DOENDE,

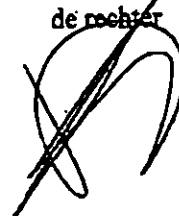
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.K. Klijn en in het openbaar door haar uitgesproken op
23 februari 2007 in tegenwoordigheid van mr. H.G. Wiemans als griffier.

de griffier

de rechter

De rechtbank wijst er op dat partijen en andere belanghebbenden binnen zes weken na
de dag van verzending van deze uitspraak daartegen hoger beroep kunnen instellen bij
de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA in
Den Haag

Afschrift verzonden op:
typ: hgw

1 MRT 2007

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank te
Groningen.

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Eiser:

Bepaaldelijk Gevolmachtigde:

mevrouw mr. N.B. Swart
Stedumermaar 8
9735 AC Groningen

Verweerder

**HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS
VAN DELFZIJL**
Vertegenwoordigd door het bestuur van het COA
Postbus 3002
2280 ME RIJSWIJK

Bestreden beslissing: Uitspraak van de Rechtbank Groningen, Sector Bestuursrecht van 23 februari 2007,
verzonden 1 maart 2007

Op 3 november 2003 heeft het COA de ROA-verstrekingen van de heer [naam] wonende te [adres] beëindigd. Hiertegen is bezwaar gemaakt. Op 28 september 2005 is het bezwaar ongegrond verklaard. Hiertegen is beroep ingesteld. Het beroep is op 23 februari 2007, verzonden 1 maart 2007, ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing wordt hoger beroep ingesteld.

Ik verzoek u op nader aan te voeren gronden het hoger beroep tegen de beslissing van 23 februari 2007 gegrond te verklaren en verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

N.B. Swart

Bijlage: bestreden beslissing

Per fax vooruit: 070 - 365 13 80

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2866-C 9 MEI 2007	
7 1 1 1 1 1	
Aan:	vb (Prank)
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Vestiging Groningen

Postbus 47
 9700 AA Groningen
 Stadumemaar 8
 9735 AC Groningen
 T 050 - 547 47 60
 F 050 - 313 65 66
 (e) info.gron@rechtshulpnoord.nl

Datum	9 mei 2007	Van	mw. mr. N.B. Swart, advocaat
Uw kenmerk	2007025751/VB	Doorkiesnr	050-5474778 (secl.)
Ons kenmerk	10032271-hb/215	E-mail	b.swart@rechtshulpnoord.nl
Betreft	de heer Regeling Opvang Asielzoekers	Bijlage(n)	1

Geachte heer, mevrouw,

Naar aanleiding van uw brief van 12 april 2007 stuur ik u hierbij de gronden van het hoger beroepsschrift.

Op 3 november 2003 heeft het COA de ROA verstrekkingen van de heer beëindigd. Hiertegen is bezwaar gemaakt. Op 28 september 2005 is dit bezwaar ongegrond verklaard. Hiertegen is beroep ingesteld op 23 februari 2007. verzonden 1 maart 2007, is dit beroep ongegrond verklaard.

Om over te kunnen gaan tot beëindiging van de opvang is het van belang of de heer voldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer naar het land van herkomst.

Ten onrechte stelt de rechtbank dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan zijn terugkeer. Van meewerken is sprake wanneer de vreemdeling alles heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem verlangd kan worden teneinde zijn terugkeer naar het land van herkomst te bewerkstelligen. Vreemdelingen dienen zelf alles in het werk te stellen om de voor terugkeer benodigde documenten of vervangende reisdocumenten te verkrijgen. Ten onrechte is de rechtbank van oordeel dat de heer niet voldoet aan het meewerkcriterium omdat hij voor het terugkeer gesprek van 19 maart 2003 niet heeft geprobeerd nadere informatie over zijn identiteit boven water te krijgen door contact te zoeken met personen in China. Ook overweegt de rechtbank ten onrechte dat eiser niet door middel van documenten kan aantonen dat hij na de afwijzing van zijn aanvraag van een vervangend document in 1995 nog contact heeft gehad met de Chinese ambassade in Nederland.

De heer is meerdere keren naar de Chinese ambassade geweest om de reisdocumenten aan te vragen. Hij had van alle bezoeken treinkaartjes bewaard. Tijdens het terugkeer gesprek heeft de medewerker van de Immigratie- en Naturalisatiedienst verteld dat aan de treinkaartjes geen waarde kan worden gehecht en dat alleen wordt gekeken naar officiële documenten. De heer heeft hierop al zijn treinkaartjes weggegooid. Door het ambassadepersoneel was hij niet in het bezit gesteld van een officiële verklaring waaruit blijkt dat hij

Rechtshulp Noord heeft ook vestigingen in Drenthe en Friesland

Vestiging Drenthe
 Postbus 845
 9400 AV Assen
 Stationsstraat 28a
 9401 KW Assen

Vestiging Friesland
 Postbus 882
 8901 BR Leeuwarden
 Achter het Station 3
 8932 EW Leeuwarden

Bankrekening:
 RIB 68.64.68.611
 t.n.v. Stichting Beheer Derdengeelden
 Rechtshulp Noord

zich tot de ambassade heeft gewend voor het aanvragen van de reisdocumenten. Ten onrechte gaat de rechtbank er vanuit dat het redelijkerwijs mogelijk is als documentloze Chinees reisdocumenten te verkrijgen bij de Chinese ambassade. Dit is niet mogelijk. Zoals bekend bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst en bij het COA neemt de Chinese ambassade alleen aanvragen om reisdocumenten van Chinese onderdanen, die niet meer in het bezit zijn van documenten, in behandeling als deze worden ingediend middels bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

In 1995, zo wordt ook door de Immigratie- en Naturalisatiedienst in de checklist bevestigd, heeft cliënt naar waarheid een volledig aanvraagformulier voor de Chinese ambassade ingediend. Dit betekent dat de heer alles heeft gedaan wat redelijkerwijs mogelijk is ten opzichte van de Chinese ambassade om in het bezit te komen van de reisdocumenten.

Tijdens het terugkeer gesprek met de Immigratie- en Naturalisatiedienst heeft de heer uitgelegd dat het voor hem niet mogelijk is om contact op te nemen met zijn familie of vrienden in China omdat hij niet kan lezen of schrijven. Daarnaast heeft hij sinds 1993 geen contact meer gehad met zijn familie of vrienden waardoor hij niet meer op de hoogte is van hun adresgegevens.

Ten onrechte gaat de rechtbank voorbij aan het feit dat de Immigratie- en Naturalisatiedienst ten tijde van het terugkeer gesprek uit is gegaan van verkeerde informatie. De Immigratie- en Naturalisatiedienst heeft zich gebaseerd op het ambtsbericht van 28 november 2001.

In dit ambtsbericht staat "indien een afgewezen asielzoeker niet meer beschikt over een geldig reisdocument, dient een vervangend reisdocument (emergency travelcertificate) te worden aangevraagd bij de Chinese ambassade te Den Haag. Alvorens dit reisdocument (in Nederland ook wel aangeduid als *laisser passer*) te verstrekken stelt deze ambassade op basis van de door de vreemdeling schriftelijk aangeleverde gegevens via de autoriteiten in China een onderzoek in om vast te stellen dat betrokkene in de opgegeven plaats van herkomst bekend is. Dit onderzoek wordt in China verricht door het Ministerie van Burgerzaken met de medewerking van het Ministerie voor Openbare Veiligheid. Dit laatste ministerie is verantwoordelijk voor de bevolkingsadministratie en het beheer van de persoonsgegevens in China. De identiteit wordt door het lokale politiebureau nagegaan aan de hand van de hukou-gegevens. Zodra op die wijze de identiteit is vastgesteld, kan een *laisser passer* worden verstrekt. De Chinese ambassade gaat alleen over tot verstrekking van een vervangend reisdocument in gevallen dat betrokkene kan worden teruggevonden in de administratie van de opgegeven plaats van herkomst. In slechts 20% van de gevallen wordt betrokkene daadwerkelijk teruggevonden. In de praktijk wordt daarom aan het overgrote deel van de gepresenteerde personen geen vervangend reisdocument verstrekt. De Chinese autoriteiten zijn op basis van correcte personalia in staat effectief onderzoek te doen naar de herkomst van de Chinese staatsburger. Als betrokkene niet kan worden teruggevonden moet derhalve verondersteld worden dat onjuiste personalia of adresgegevens worden opgegeven".

Naar nu blijkt is dit onderdeel van het ambtsbericht van 28 november 2001 onjuist nu de bron waarnaar in dit ambtsbericht wordt verwezen niet bestaat. Op 19 december 2006 heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, bevestigd dat het ambtsbericht van 28 november 2001 op dit onderdeel onjuist is. Tegen deze uitspraak is geen hoger beroep ingesteld waardoor deze conclusie in rechte vaststaat. Nu uit de informatie, die in de zaak van de heer in de bezwaarfase is overlegd, blijkt dat inwoners in China wanneer zij langer dan 3 jaar weg zijn worden uitgeschreven uit de hukou, kan aan de heer niet worden tegengeworpen dat de Chinese ambassade niet meer in staat is zijn gegevens in China te traceren. Daarnaast wordt door de rechter ten onrechte voorbij gegaan aan het beleid van de Chinese ambassade zoals dit op de website van de Chinese ambassade is gepubliceerd. Op de website geeft de ambassade immers aan bij vraag 12 dat slechts vervangende reisdocumenten worden verstrekt als

gedetailleerde informatie wordt gegeven (dit heeft cliënt via de Immigratie- en Naturalisatiedienst gedaan), de heer informatie verstrekt over zijn illegale vertrek uit China (dit kan redelijkerwijs niet van de heer verwacht worden omdat hij hiermee een strafbaar feit in China toe zou moeten geven) en als familieleden in China voor de terugkeer hebben betaald (de heer heeft geen familieleden in China die voor hem kunnen en willen betalen).

Uit het beleid van de Chinese ambassade blijkt duidelijk dat de heer alles heeft gedaan wat redelijkerwijs van hem verwacht kan worden om terug te keren naar China. Hij heeft immers via de Immigratie- en Naturalisatiedienst een aanvraag voor een vervangend reisdocument ingediend. Het feit dat de Chinese ambassade heeft geweigerd hem een vervangend reisdocument te verstrekken kan hem niet worden tegengeworpen. Ook is het niet redelijk hem tegen te werpen dat hij geen familie meer heeft waar hij een beroep op kan doen.

Ik verzoek u dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren:

Hoogachtend,

N.B. Swart

bijlage: uitspraak rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch 19 december 2008